

NAZABIJAĆ (3) *vb pf*

Pierwsze i drugie a jasne.

fut sg 3 nazabija (2). ◇ con 3 sg m by nazabijał (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Uśmiercić, zabić wielu (z subiektywnym odczuciem wielości) [wiele kogo] (3) : SkarKaz 315b; W którym [królestwie] mężoboycá [...] nie może być nigdy poiman/ y prawá lię nie boi/ aż zá dzieięć [...] lat. w którym czásie ábo ich więcey názábija/ ábo oyczyznę zdrádzi SkarKazSej 704a, 701b.

Formacje współrdzenne cf BIC.

KW